

ŽENSKI RUKOMETNI KLUB „SAMOBOR“ 1973. – 2000. godine

Rukometni klub „MLADOST“ utemeljio je Zlatko Zlatić, da bi u okviru tog muškog sastava 1973. god. bio pokrenut i ženski rukometni klub „MLADOST“, a pod okriljem Športskog društva „MLADOST“. Utemeljitelji kluba bili su Ivica Rukavina, Bojan Dostal i Tomislav Mihić. Sastav su sačinjavale uglavnom djevojčice iz o.š. „Bogumil Toni“ i u prve dvije godine su se natjecale pod vodstvom trenera Bojana Dostala u Općinskom prvenstvu Samobora.

1976 sastav preuzima Milan Vuletić te ga je uveo u natjecanje na razini Zagrebačke regije, a 1979 su također pod njegovim vodstvom rukometašice „MLADOSTI“ u kvalifikacijama osvojile prvo mjesto, ušavši tako u Hrvatsku rukometnu ligu – sjever, te su tim rezultatom postigle do tada najveći uspjeh u povijesti samoborskog ženskog rukometa.

Nakon odvajanja od muškog sastava 1989 god. Krenule su rukometašice „MLADOSTI“ ambiciozno u daljnje pohode, pa su tako 1990 ostvarile svoj jedanaestogodišnji san, okitivši se naslovom prvakinja Hrvatske regionalne lige – skupina sjever. Ono što su počele graditi Rukavina, Tomljanović, Domin, Bašić, Pintarić, Gamilec, Ruklić, Trčak i ostale, okončale su Beketić, Gašparović, Franković, Martinović, Gamilec, Prugovečki, Kalšan, Abdurahmanović, Baković, Nikl, Badanjak, Parilac i Novak.

Vremena za proslavu naslova nije bilo, jer su se samoborske rukometašice počele pripremati za kvalifikacije. „Mladostašice“ su se u pred-kolu kvalifikacija sastale s ekipom „Olimpije“ iz Osijeka, te su prvu utakmicu u Osijeku izgubile sa 24:19, da bi propuštene tamo nadoknadile u uzvratu u Samoboru, pred punom dvoranom, pobijedivši sa 25:16, stekavši tako završne kvalifikacije u Labinu. Nakon trodnevnih završnih kvalifikacijskih borbi, osigurale su plasman u Jedinstvenu Hrvatsku ligu, predvođene šefom stručnog štaba i prvim trenerom Tomislavom Mihićem, pomoćnim trenerom Bojanom Dostalom, predsjednikom Slavkom Rudolfom i tajnikom Edijem Kirschenheuterom.

U svojoj prvoj prvenstvenoj sezoni rukometašice „Mladosti“ 1990/1991 zauzele su treće mjesto, da bi se 1992 klub spojio sa Ženskim rukometnim klubom „Zagorec“ iz Krapine, te je promijenio ime u Ženski rukometni klub „Silex“ po glavnom sponzoru kluba.

1993 godine na mjesto predsjednika kluba došao je Vlado Kunštek, a kasnije i Željko Kodrić kao direktor. Trener je i dalje bio Tomislav Mihić, te se počeo stvarati plan o ulasku ženskom rukometnog kluba u natjecanje I A Hrvatske rukometne lige, koji se i ostvario u natjecateljskoj sezoni 1995/1996 kada su rukometašice „Silexa“ bez izgubljene utakmice, ali i bez ijedne domaće igračice, ostavile cilj – ulazak u najviši stupanj natjecanja – a ostvarile su ga: Žitković, Alebić, Matanović, Brajić, Čugura, Plašić, Ohnjec, Bujanj, Gojković, Tovernić, Grozdanić, te trener Nenad Plašić.

U toj prvoj natjecateljskoj sezoni klub je osvojio četvrto mjesto, te se probio u međunarodno natjecanje – Kup EHF.

Iste te godine bez obzira na rezultate koje su postigle, uprava kluba nezadovoljna ukupnim radom i odnosom stručnih članova, odlučuje se za smjenu trenera i kompletnog stručnog tima. Novi trener je postao Zdenko Kordi, ime od ugleda i rukometnog rejtinga. U tih pet godina djelovanja kluba pod tim nazivom, a nastavili su tradiciju ženskog rukometa njegovanog u RK „Mladost“ (od 1973), duša tog kluba bio je Želimir Kodrić na dužnosti direktora, sa svoje dvije tvrtke od ugleda „Silexom“ i „Samoborskom“, te Željko Radek koji je također u funkciji predsjednika doprinio povijesnom uspjehu kluba.

U toj sezoni 1997/1998 klub je sa novim trenerom Zdenkom Kordijem i novim dovedenim igračicama, postigao odlične rezultate, kako na domaćoj, tako i na Europskoj sceni. U prvoj utakmici Kupa EHF, pobijedili su portugalski sastav HC „Academico_Funchal“, dok su ispali u drugom kolu od kasnijeg pobjednika Kupa EHF-a „Dunaffera“ iz Mađarske. Za tadašnji sastav su nastupale: Tunjić, Gojković, Omanović, Barbarić, Buban, Filko, Kalchgruber, Cindrić, Vresk, Brekalo i Soldić.

Međutim, zvijezda je slabije sjala, da bi po završetku natjecateljske sezone 1997/1998 „Samoborka“ i „Silex“ raskinule poslovno – promidžbeni odnos kao generalni sponzor kluba i od tada su nastali veliki problemi, te se kako to biva, ugasio profesionalni pogon.

1999 godine klub pod imenom Ž.R.K. „SAMOBOR“ opstaje zahvaljujući Samoborskom športskom savezu (gđin. Juro Horvat), te nekoliko entuzijasta u klubu i oko njega, kada se zbog malih financijskih mogućnosti moralo odustati od natjecanja i I A HRL, te se krenulo od početka, a u klubu je ostalo svega 20-tak igračica svih kategorija.

Početak 2000 god. u klubu dolazi do promjene nekih članova uprave, mijenja se predsjednik, koji postaje gđin. Miroslav Ivić, zamjenik Ante Soldić, te se imenuje na mjesto tajnika Sandra Novak.

Napravljen je novi dugogodišnji plan kluba s minimalno 2 – 3 olimpijska ciklusa, koji sa sobom donosi plan plasmana u viši rang takmičenja, osnovati ekipe mladih dobnih uzrasta, te obvezno školu rukometa.

ŽENSKI RUKOMETNI KLUB „SAMOBOR“ 2000. –2009. godine

U sezoni 2000/2001 klub je ušao u II Hrvatsku rukometnu ligu, te je u prvoj sezoni osvojio 4 mjesto i sve do dana današnjeg je čvrsti drugo – ligaš , iako je kroz sezone dolazilo da lagane smjene generacija, a djevojke koje su se okupile te 2000 godine, danas su nosioci igre seniorskog sastava, što je raritet, da skoro jedna čitava generacija uđe u seniorsku ekipu.

Kroz sve te sezone – godine, radilo se intenzivno i na formiranju mlađih kategorija i pokretanju škole rukometa, a sve to planirano je i ostvareno, te već nekoliko sezona sudjelujemo s ekipama na takmičenjima kadetkinja na nivou državne lige, gdje su ostvareni i zapaženi rezultati; npr. kvalifikacija unutar 10 ekipa na nivou Hrvatske.

Sve igrачice, svih 6 selekcija i djevojčice u školi rukometa ukupno cca. 130, su sa područja Samobora, a okupljene su iz o.š .“B.Toni“ , „Samobor“ , „Martin pod Okićem“ , „Rude“ , i „Bregana“ , te se starije i mlađe kadetkinje takmiče na nivou državne i međužupanijske lige, a starije i mlađe djevojčice na nivou među-županije.

Sve to dokazuje vrlo stručan i temeljit rad naših trenera – Dubravke Tunjić (zvanje rukometni trener) trenera prve, te šefa struke, a ujedno je svojim radom ušla i u selekcije reprezentacije kao je jedan od trenera, što je također veliko priznanje njoj samoj, ali i nama kao klubu/ Katarina Ohnjec mr.sc.prof rukometa/ Iva Martinko, prof. / Marija Plazina- trener rukometa/ Monika Kuzmić– završava trenersku/ Sandra Novak – trener rukometa i pred završetkom KIF- kondic.priprema; Maja Gorenc – trener vratara svih selekcija.

Osim u redovitim natjecanjima već 9 godina organiziramo Međunarodne rukometne turnire, na kojima je sudjelovalo niz vrhunskih ekipa kao. Prvak Europe „Krim“ , prvak „Podravka“ , viceprvak Austrije „Mc Donalds“ , viceprvak Italije „Salerno“ , „Lokomotiva“ , „Trešnjevka“ , te niz drugih europskih ekipa.

Također nam je pripala čast organizirati 2007 godine „CROATIA CUP“ za seniorke uz nastup reprezentacije Hrvatske, Slovenije, Češke i Makedonije, uz dva izravna televizijska prijenosa utakmica, za čiju smo organizaciju primili niz pohvala.

Uz trenericu D.Tunjić u nacionalnim selekcijama su i Anamarija Fofonjka (1990 godište) i Ivona Štrkalj (1992 godište).

Isto tako smo 2007 godine krenuli s još širim radom u školi rukometa i mini rukometu, što je opisano u projektu kojeg smo napravili pod nazivom – program rada mlađih uzrasnih kategorija u četverogodišnjem razdoblju 2006 – 2010 koji za cilj ima još veći razvoj rukometa, širenje baze pomlatka, te zadržavanje kvalitetnog seniorskog potencijala.

Kao što se vidi u ovih 8 godina postavljena je piramida kluba, sa svim segmentima koje kolektivni klub treba imati, te s takvim radom planiramo nastaviti i u budućnosti, jer smatramo da ima prostora za nadogradnju te piramide. Stoga smo prošle godine napravili novi četverogodišnji plan, te očekujemo da ćemo ga realizirati u potpunosti

i nadalje kao i do sada u odličnoj suradnji sa SŠS, ŠSZ Županije, Udrugom za školski šport, HOO i svim dosadašnjim i budućim sponzorima.

Naime, izgradnjom još jedne nove športske dvorane (Rude) i njenim završetkom otvorit će nam se mogućnost dobivanja većeg broja termina, što nam omogućuje okupljanje još većeg broja djece u još nižim uzrastima (mini rukomet), podizanje kvalitete općih fizičkih i motoričkih sposobnosti, podizanje kvalitete tehničko-taktičkog znanja, s time većom selekcijom i kvalitetom za kadetske ekipe i juniorsku ravnopravne vrhu Hrvatske kvalitete, a zatim i za seniorsku ekipu.

Sve to za cilj ima širenje baze pomlatka, te zadržavanje kvalitetnog seniorskog potencijala, a nadalje i mogući ulazak u borbu za 1. HRL s postojećim vlastitim igračkim kadrom /daljnjim ulaskom u ekipu naših kadetkinja/ ako će biti financijskih mogućnosti, jer i ovaj naš projekt zahtjeva već znatna financijska sredstva!

Nadamo se da će se naš rad i dalje biti prepoznatljiv i da će se i u budućnosti podržavati u svim segmentima, a mi ćemo ga opravdati rezultatima, jer već i naš dosadašnji rad od logistike do struke, pokazao je i dokazao kvalitetu rada i rezultate.

